

hed. Borgernes retssikkerhed findes imidlertid at være tilstrækkelig sikret ved, at Færdselsstyrelsens afgørelser kan indbringes for domstolene.

Der foretages samtidig konsekvensændringer af buslovens bestemmelser, som indeholder henvisninger til og omtale af Persontrafikrådet.

Det bemærkes endelig, at fastlæggelsen af Persontrafikrådets og Færdselsstyrelsens kompetence i loven ikke hindrer trafikministeren i at overføre de beføjelser, der i loven er tillagt ministeren, til Færdselsstyrelsen eller en anden styrelse eller institution under Trafikministeriet.

Til nr. 4

Forslaget til § 3, stk. 1, nr. 4, indebærer, at tilladelser til fjernbustrafik, der hidtil er blevet udstedt af Persontrafikrådet, fremover udstedes af Færdselsstyrelsen efter regler, der fastsættes af trafikministeren. Der tænkes i den periode, hvor der pågår forsøg med fjernbuskørsel, som udgangspunkt alene udstedt tilladelse til kørsel, der indgår i forsøgsordningen. Der henvises til afsnit 5 b i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede nye § 3, stk. 2, svarer til den gældende retstilstand efter § 14 i den nugældende buslov, hvorefter de tilladelsesudstedende myndigheder træffer afgørelse om tilbagekaldelse af en rutetilladelse, når tilladelsesindehaveren har overtrådt vilkårene m.v. for tilladelsen. Der henvises til forslaget § 1, nr. 15, om den foreslåede ændring af lovens § 14.

Stk. 3 svarer til § 19, stk. 2, i den gældende buslov. Der tilsigtes ingen ændring af retstilstanden.

Til nr. 6

Ophævelsen af den nugældende lovs § 5, stk. 1, er en konsekvens af indførelse af en ny § 1 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Den foreslåede ændrede udformning af § 7, 1. pkt., indebærer, at Persontrafikrådet ikke skal tage stilling til forslag om ændring af vilkår i tilladelser til fjernbustrafik fastsat af Færdselsstyrelsen.

Til nr. 8

Den nugældende buslov definerer de forskellige former for buskørsel: rutekørsel, herunder speciel rutekørsel, turistikørsel, bestillingskørsel og andre former for buskørsel end rutekørsel, turistikørsel og bestillingskørsel (»§ 11-kørsel«). Til udførelse af rutekørsel og andre former for buskørsel end rutekørsel,

turistikørsel og bestillingskørsel kræves særlig tilladelse, medens turistikørsel og bestillingskørsel kan udføres på grundlag af en tilladelse til erhvervmæssig personbefordring.

I lighed med Rådets forordning nr. 11/98/EF om ændring af forordning nr. 684/92/EØF om fælles regler for international personbefordring med bus, hvori der indgår en forenkling af definitionerne af buskørsel i form af et tostrengt system, således at der alene sker en afgrænsning af rutekørsel i forhold til anden buskørsel, foreslås et tilsvarende tostrengt system indført for den indenlandske buskørsel.

Bestemmelsen om ophævelse af kapitel 3 om turistikørsel, bestillingskørsel og »§ 11-kørsel«, der i øvrigt ikke kendes i udlandet, vil ikke medføre en realitetsændring i adgangen til at udføre andre former for buskørsel end rutekørsel, men vil både for erhvervet og de tilladelsesudstedende myndigheder betyde en forenkling. Definitionen af rutekørsel ændres samtidig hermed, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til udførelse af rutekørsel, herunder speciel rutekørsel, som defineret i lovens § 2, kræves særlig tilladelse, medens andre former for buskørsel, hvorved forstås kørsel, der ikke svarer til definitionen af rutekørsel, efter forslaget kan udføres på grundlag af en tilladelse til erhvervmæssig personbefordring.

Til nr. 9 og 11

I forbindelse med forslaget til en integrationslov, der bl.a. målrettet sigter mod udlændinges ansættelse på arbejdsmarkedet, anmodede indenrigsministeren i januar 1998 samtlige ministre om at være opmærksomme på de krav om indfødsret, der måtte være inden for ministeriets område. I den forbindelse anmodede indenrigsministeren om, at det blev overvejet, hvorvidt et krav om indfødsret fortsat kunne anses som velbegrunnet, således at der ikke unødigt blev lagt hindringer i vejen for udlændinges adgang til arbejdsmarkedet.

Formålet med denne del af lovforslaget er på den anførte baggrund at ophæve buslovens krav om indfødsret for indehavere af tilladelser til erhvervmæssig personbefordring og busudlejning m.v. samt for ansvarlige ledere af selskaber m.v.

Ansøgere, der ikke har dansk indfødsret, vil herefter kunne meddeles sådanne tilladelser eller godkendelse som ansvarlig leder i et selskab, hvis de opfylder lovens almindelige krav.

De tilladelsesudstedende myndigheder skal herefter ikke kontrollere, om indfødsretskravet er opfyldt. Derimod skal myndighederne fortsat kontrollere, om